

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200259
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122200259.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/X, XXX XX J., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 863 017, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o späťvzatie žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/4/2022-569 zo dňa 19.12.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/4/2022- 594 zo dňa 13.03.2024, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Pripúšťa späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok a konanie zastavuje.
- II. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol (cit.):

„I. Žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX zamietá.

II. Žalobu a o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietá.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v rozsahu 100 %.

IV. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 %.“

2. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.02.2024 oznámil súdu, že žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá bola rozsudkom zo dňa 19.12.2023 zamietnutá, berie späť. Ako dôvod späťvzatia uviedol zmenu rozhodovacej praxe, ktorá nastala po podaní žaloby a ktorá sa vzťahuje na formu a vyjadrenie obligatórných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách. Zároveň poukázal na to, že v súvislosti so zmenou rozhodovacej praxe boli podané na Súdny dvor EÚ viaceré prejudiciálne otázky týkajúce sa danej problematiky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval za nutné zobrať žalobu v celom rozsahu späť. Navrhol, aby odvolací súd späťvzatie žaloby pripustil, zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil. Taktiež navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 257 CSP žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

3. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 07.02.2024 (č.l. 585) žalovanú vyzval na vyjadrenie, či súhlasí so späťvzatím žaloby a zároveň ju poučil o následkoch nevyjadrenia sa. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 11.03.2024 vyjadrila svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby. Dôvodom nesúhlasu so späťvzatím žaloby má byť najmä zámer žalobcu smerujúci k opätovnému podaniu žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej. Podľa žalovanej žalobca

v späťvzatí žaloby priznal svoj zámer na opätovnom podaní žaloby založenej na tých istých dôvodoch, ktoré uplatnil v predmetnej veci a s ktorými bol v konaní pred súdom prvej inštancie neúspešný. Zároveň poukázala na to, že žalobca vo svojom podaní poukázal na konanie o prejudiciálnej otázke, ktoré inicioval Krajský súd v Prešove a ktoré je vedené na Súdnom dvore Európskej únie pod č. C-677/23. Ďalej uviedla, že toto konanie sa týka dvoch obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorých žalobca v predmetnom prípade založil svoju žalobu v súdnej veci. Žalovaná má za to, že pripustením späťvzatia by došlo k porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom toto konanie by malo dopad aj na právoplatnosť súdneho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd nepripustil späťvzatie žaloby.

4. Pretože odvolací súd nerozhodoval vo veci samej, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a contrario) a dospel k záveru, že došlo k účinnému späťvzatiu žaloby.

5. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Žalobca vzal svoju žalobu späť po tom, čo súd prvej inštancie vo veci rozhodol, ale jeho rozhodnutie nebolo zatiaľ právoplatné.

9. Dispozičný princíp je základným princípom civilného procesu, ktorý je príznačný pre sporové konanie. Vychádzajúc plne zo zásady „autor dominus litis“ t.j. žalobca je pánom sporu je na žalobcovi, či bude spor začatý a či bude tiež ukončený. Dispozičný princíp sa prejavuje práve v práve realizovať tzv. dispozičné úkony, ktorými je nakladanie s konaním, predmetom. Niektoré tieto procesné úkony sú v dispozícii všetkých účastníkov konania, niektoré môžu realizovať iba účastníci v určitom procesnom postavení.

10. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania, ktorý je tzv. dominus litis (pán sporu), ktorý disponuje právom procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Toto dispozičné oprávnenie žalobcu s predmetom konania je však limitované doma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 136/2010 zo dňa 22.09.2010)

11. V danom prípade je zrejmé, že žalobca späťvzatím žaloby uplatnil svoje dispozičné právo, ktoré mu vyplýva z dispozičného princípu. Žalovaná so späťvzatím žaloby vyslovila nesúhlas, a teda odvolací súd je po prejavení tohto práva povinný skúmať vážne dôvody nesúhlasu žalovanej so späťvzatím návrhu.

12. Vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby odvolací súd uvádza, že toto posúdenie je výlučne vecou sudcovskej úvahy. Z dikcie „zo závažných dôvodov“ vyplýva, že sa nemusí jednať o nevyhnutné dôvody alebo právne záujmy. Žalovaný môže mať i iné ako len právne dôvody na to, že vysloví nesúhlas so späťvzatím. Môže sa jednať o etické, morálne, ako aj ekonomické a iné motívy, ktorých dôvodnosť posudzuje súd.

13. Nakoľko zákon vymedzenie pojmu vážne dôvody nerieši, je potrebné preto vychádzať z toho, že pri posudzovaní vážnosti dôvodov je potrebné brať na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, taktiež hodnotiť predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 4 Cdo 136/2010)

14. Odvolací súd vzhľadom na vyjadrený nesúhlas so späťvzatím a samotné späťvzatie žaloby, po zvážení charakteru sporu v predmetnom prípade, ako aj po prihliadnutí na postavenie účastníkov konania dospel k záveru, že nesúhlas žalovanej so späťvzatím v danom prípade nie je dôvodný. Nateraz sa odvolaciemu súdu javí, že v danom prípade je predmetné zastavenie konania a zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie opodstatnené, keďže vzhľadom na podané prejudiciálne otázky zo strany vnútroštátnych súdov môže mať výsledok tohto konania prebiehajúceho na Súdnom dvore EÚ vplyv jednak na výsledok predmetného konania, ale aj na problematiku a rozhodovaciu prax vnútroštátnych súdov týkajúcu sa spotrebiteľského práva.

15. Keďže v predmetnom prípade po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie, avšak pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného rozsudku, žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žalovaný vyslovil nesúhlas s jej späťvzatím, odvolací súd posúdil vážnosť dôvodov pre ktoré žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasil a s ohľadom na procesný úkon žalobcu v zmysle ust. § 370 ods. 1 a ods. 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok zrušil a konanie zastavil

16. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 CSP v spojení s ust. § 255 a § 256 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že ani jedna zo strán sporu náhradu trov konania nežiadala, súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).